

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulírott [REDACTED]

alperes (lakik: [REDACTED])

az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

NYILATKOZAT SZEMÉLYES ADATOK KÖZZÉTÉTELÉRŐL

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy jelen alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához

hozzájárok / **nem járulok hozzá**

KÉRELEM

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a 2011. évi CLI. tv. (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerint, hogy a velünk, alperesekkel érintett másodfokú eljárásban meghozott Fővárosi Törvényszék - 73.Pf.637.662/2019/16. számú jogerős ítélete, Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) bekezdésébe (tisztesleges tárgyaláshoz való jog, részelemeként a fegyveregyenlőség sérelme, az önkényes bírói mérlegelés /eljárásjog önkényes mérlegelése/) és (7) bekezdésébe (jogorvoslatihoz való jog, részelemeként az eljárás egyfokúvá tétele), valamint az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésébe (tulajdonhoz való jog) ütközik és azokat semmisítse meg - olyan iránymutatással, hogy a Kúria a másodfokon eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítsa (rPp. 361. §-ának c.) pontja).

MELLÉKLETEK

Az iratokat, így az első- és másodfokú ítéleteket az elsőfokú bíróság terjeszti az Alkotmánybíróság elé.

JOGORVOSLATI LEHETŐSÉGEK KIMERÍTÉSE, HATÁRIDŐ BETARTÁSA

Jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem. A Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletet hozott, a kúriai felülvizsgálat kizárt, a jogerős ítéletet I.r. alperes 2020. november 05. napján, II.r. alperes pedig 2020. november 23. napján vette kézhez, 2021. január 04.-én benyújtottuk jelen az alkotmányjogi panaszt az elsőfokú bírósághoz.

ÉRINTETTSÉG

A támadott határozatok eljárásaiban alperesek voltunk.

TÉNYÁLLÁS

[1] Fizetési meghagyást követő perré alakulást követően, **felperes 2013. február 26. napján kelt kereseti kérelmében 2.336.896.- forint tőke és annak 2011. december 9. napjától számított késedelmi kamatainak megfizetésére** kérte kötelezni alpereseket. A felperes keresetét arra alapította, hogy 2007. április 11-én kölcsönszerződést kötött az I. rendű alperessel személygépkocsi megvásárlása céljából. A kölcsönösszeg 2.312.100 Ft volt. A II. r. alperes a kölcsön visszafizetéséért készfizető kezességet vállalt. Az I. r. alperes 2011 októberét követően befizetéseket nem teljesített, ezért 2011 novemberében sor került a szerződés felmondására.

[2] Alperesek a kereset elutasítását kérték. Kifogásuk szerint a szerződés több szempontból – a Hpt. 213.§(1) bekezdés a.)-e.) pontjaiba ütközése, a kockázatfeltárás tisztességtelensége, egyebek okán – érvénytelen. Alperesek külön kifogásolták, hogy II.r. alperes, mint kezes a szerződést, így az abban szereplő kockázatfeltáró nyilatkozatot sem írta alá, a kezesi szerződés több nappal a szerződés megkötése után jött létre, ezért kizárt az, hogy II.r. alperes a felperestől a kellő időben megfelelő tájékoztatást kapott volna.

[3] **Első fokú bíróság a keresetnek helyt adva ítéletével egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 2.336.896 Ft-ot** és ennek 2011. december 9. napjától a kifizetésig számított mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű késedelmi kamatot, valamint 213.910 Ft perköltséget. Az bíróság rövid indokolása szerint a szerződés nem érvénytelen, az minden vonatkozásban a jogszabályoknak megfelelő.

[4] Az első fokú ítélet ellen alperesek terjesztettek elő fellebbezést. Fellebbezésükben elsődlegesen továbbra is fenntartottak az első fokú eljárásban előterjesztett érvénytelenségi kifogásaikat, azokat további Uniós ítéletekkel és egyéb jogi érveléssel támasztották alá.

[5] Jelen alkotmányjogi panasz szempontjából releváns, hogy a másodfokú eljárásban a tanács, a 2014. június 18. napján megtartott tárgyaláson, a 73.Pf.633.195/2014/5., számú jegyzőkönyvének tanúsága szerint az alperesi beadvány alapján „észlelte”, hogy a perbeli szerződés a Hpt. 213.§(1) bekezdés a.) pontja ütközése okán semmis. Ezt követően felhívta felperest arra, hogy az esetleges jogkövetkezmény iránti kérelmét részletesen terjessze elő.

A Törvényszék felhívására felperes a másodfokú eljárásban, immáron a szerződés érvényessé tételét kérte, az érvényessé tétel módjától függően, 2.268.834.- vagy 2.179.077.- forint tőke és járulékaira történő marasztalással.

[6] Mindeközben a DH1 tv. 2014. 07. 14. napján történő hatályba lépése miatt a peres eljárást a másodfokú bíróság felfüggesztette.

[7] Az eljárásban a következő releváns dátum a felperes 2017. február 2. napján kelt keresetmódosítása, amelyben **immáron a szerződés érvényessé tételének jogalapján, a felpereseket 2.151.261.- forint tőke és járulékai megfizetésére kérte kötelezni**, figyelemmel a DH törvényekben foglalt tisztességtelen felszámított összegekre.

[8] A 2017. június 16. napján megtartott tárgyaláson a másodfokú bíróság – ellenében az ítéletben leírtakkal - a peres eljárást az akkor az EUB előtt C-38/17. számon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig ismételten felfüggesztette, mivel álláspontja szerint az eljárásnak a szerződés elsődleges tárgyának, utólagos meghatározásához köze van, ez pedig a Hpt. 213.§(1) bekezdés a.) pontja vonatkozásában a per előkérdése lehet.

[9] A tárgyalás folytatásakor alperesek az időközben született DH törvényekben megállapított tisztességtelenül felszámított összegekre hivatkozással immáron azt is kifogásolták, hogy a felperes felmondása is érvénytelen, **így a per el sem indulhatott volna, hiszen az alperesnek lejárt tartozása nem volt** és ez alapján a szerződés sem szűnt meg.

[10] Ekkor a felperes **ismételten kettő darab keresetmódosítást terjesztett elő a 2020. június 24. napján kelt beadványában.** E szerint „amennyiben” a felmondás érvényes, úgy 2.091.714.- forint tőke, „amennyiben” a felmondás érvénytelen, úgy 2.237.504.- forint tőke és járulékai megfizetésére kéri kötelezni alpereseket.

[11] A másodfokú bíróság a jelen panaszban is támadott 73.Pf.637.662/2019/16. számú jogerős ítéletében az alpereseket a felperes legutolsó kereseti kérelmet alapján 2.237.504.- forint tőke és annak 2015. április 12. napjától számított késedelmi kamatainak megfizetésére kötelezte.

[12] Összefoglaló jelleggel, a bíróság az indokolásában kifejtette, hogy a 2014-ben „észlelt” érvénytelenségi megállapítás, az azóta hatályba lépett 1/2016 PJE számú jogegységi határozat értelmében már nem tartható fenn, egyebekben a bíróság egyéb érvénytelenségi okot nem észlelt, ezek indokolását kifejtette.

[13] A bíróság osztotta ugyanakkor azon alperesi kifogást, hogy a felperes felmondása érvénytelen, tekintettel a DH tv.-ben foglalt tisztességtelen összegek visszamenőleges hatályú elszámolására. Ugyanakkor a felperes legutolsó kereseti kérelmét nem tekintette tiltott keresetmódosításnak tekintettel arra, hogy a szerződés 2015. április 12. napján lejárt, és ez a körülmény a másodfokú eljárás ideje alatt következett be, emiatt a bíróság a felperes legutolsó kereseti kérelme alapján marasztalta az alpereseket.

[14] A bíróság álláspontja szerint a felperes utolsó kereseti kérelme nem is évült el, tekintettel a folyamatban lévő peres eljárásra. Nem vizsgálta ugyanakkor az alperesnek a később előadott kezesi szerződéssel kapcsolatos kifogásait, mivel ezek az indokolás szerint már a másodfokú eljárásban nem voltak előterjeszthetőek.

ALAPTÖRVÉNY-ELLENESÉG MIBENLÉTE TÉTELESEN:

[15] A másodfokú ítélet álláspontunk szerint sérti az alperesek Alaptörvény XVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz és a (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát az alábbiak szerint. Hivatkozunk e körben az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. és 13. cikkére is.

[16] Mindenekelőtt hangsúlyozni kívánjuk, hogy **jelen alkotmányjogi panasz kizárólag a másodfokú bíróság eljárását és nem az ítélet indokolásában szereplő anyagi jogi álláspontot kifogásolja**, emiatt tehát a panaszosok nem „*harmadfokú*” bíróságként fordulnak a Tisztelt Alkotmánybírósághoz.

[17] Álláspontunk szerint, különös figyelemmel arra, hogy rPp. 235.§-a és a rPp. 247.§-a értelmében a másodfokú eljárásban új tény és bizonyíték előterjesztésének, továbbá keresetváltoztatásnak nincs helye, **önmagában az, hogy egy vagyoni jogi perben, kizárólag a másodfokú eljárás, több mint hat(!) éven át tart, eleve felveti a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének aggályát.**

[18] Ugyanakkor az indítványozók álláspontja az, hogy a másodfokú eljárásban történtek, **egyrészt az eljárást lényegében egyfokúvá tették, sértve ezzel a jogorvoslathoz való jogukat is, valamint a másodfokú eljárásban megvalósult tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványként a fegyveregyenlőség, valamint az átláthatóság sérelme is, ugyanis a másodfokú bíróság több ízben olyan, az ügy érdemére kiható és súlyos eljárásjogi hibákat vétett, amelyek vonatkozásában az alperesek számára az eljárás ezen szakaszában már jogorvoslati jog nem volt biztosítva, továbbá ezek lényege már csak a kézhez kapott ítélet formájában mutatkozott meg.**

[19] Legelőször is, mint azt már a tényállásnál előadtuk, a bíróság a 2014. június 18. napján kelt 73.Pf.633.195/2014/5., számú jegyzőkönyvében csupán „rögzítette”, illetőleg „tájékoztatta” a feleket, hogy a szerződés vonatkozásában a Hpt. 213.§(1) bekezdés a.) pontja szerinti érvénytelenségi okot „észlelt” az „alperes kérelméből fakadóan”. Mindezek alapján a Kúria 1/2005 PK. véleményére hivatkozással hívta fel a felperest a pontos jogkövetkezmény iránti kérelem kimunkálására.

[20] A fenti eljárás önmagában súlyosan sérti az alperesek 18. pontban felsorolt alapjogait, hiszen a bíróság az „alperes kérelméből fakadóan” nem „észlelhet” semmit, hiszen „észlelni” csak azt lehetséges, amire a felek nem hivatkoztak. Ebből adódóan a bíróság legfeljebb az alperes ellenkérelmének helyt adva, ilyen esetben vagy a kereseti kérelem elutasításáról, vagy az ítélet hatályon kívül helyezéséről és a jogkövetkezmények vonatkozásában új eljárásra kötelezésről, adott esetben közbenső ítélet meghozataláról, kell döntsön.

[21] Mindezt azért, mert ebben az esetben a jegyzőkönyvben tett megállapításával a bíróság nem csupán az alperesi kifogásnak ad helyt, hanem **ezzel együtt lényegében azt is deklarálja, hogy az első fokú bíróság ítélete jogszabálysértő volt**, hiszen az első fokú ítélet szerint a Hpt. 213.§(1) bekezdés a.) pontja szerinti érvénytelenségi ok nem állt fenn. **Ebben az esetben pedig a rPp. 253.§(2) bekezdése alapján a másodfokú bíróságnak érdemi teendője és nem „tájékoztatási kötelezettsége” van.**

[22] Márpedig egy ilyen megállapítás egy másodfokú eljárásban nem merülhet ki egy „tájékoztatásban”, hiszen egyrészt egy ilyen tájékoztatáshoz a bíróság nincs kötve – mint az ítéletből látható is -, másrészt a peres eljárás így, **másodfokon, egy teljesen új jogalapon folytatódik tovább**, hiszen ezt követően a felek már csupán a jogkövetkezmények vonatkozásában tárgyalnak, ugyanis a jogalap már nem az írott szerződés, hanem a rPtk. 237.§(1) és (2) bekezdése szerinti jogkövetkezmény lesz.

[23] Ettől a ponttól tehát *lényegében egy új eljárás kezdődik/kezdődne, a felperes szempontjából a legtoleránsabb esetben is*, hiszen alapvetően egy érvénytelen szerződésre alapított kereseti kérelmet el kellene utasítani.

Ehhez azonnal szorosan kapcsolódik az is, hogy a „tájékoztatás” alapján azon felperesi keresetmódosítás, miszerint a felperes rPtk. 237.§(2) bekezdése alapján immáron a szerződés érvényessé tételét kéri, az érvényessé tétel módjától függően, 2.268.834.- vagy 2.179.077.- forint tőke és járulékaira történő marasztalással, nyilvánvalóan tiltott keresetmódosítás, hiszen a tőke leszállítása **mellett a kereset jogalapja is megváltozik, és lényegében a kérelem, már egy jogalakítási keresetté is módosul.** (érvénytelen rész kiküszöbölése [rPtk. 237.§(2) bekezdés]). Ez pedig egy másodfokú eljárásban azért is tilos, hiszen így, mint említettük egyfokúvá válik az eljárás.

[24] A fentiekben előadottak továbbá azért is minősülnek eljárásjogi abszurdumnak mivel, mint említettük **a szerződés érvénytelenségéről nincs sem bírói megállapítás, sem pedig felperesi elismerés**, az alperes tehát „csak fogja a fejét” az immáron jogorvoslati eljárásban, hogy voltaképpen mi is történik valójában. (?)

[25] Mindezek „halmazatában” lépett hatályba 2014. július 18. napján a 2014. évi XXXVIII. tv., amelynek 16.§-a értelmében a folyamatban lévő peres eljárásokat a bíróságok a banki elszámolás megtörténteig köteles felfüggeszteni.

Az eljárás felfüggesztése alatt azonban hatályba lépett, a Kúria 1/2016 PJE számú határozata is, amelynek értelmében **– mint az az ítélelből utólag derül ki –** a másodfokú bíróság a 2014. évben meghozott 5. sorszámú jegyzőkönyvében rögzített „tájékoztatását” **már nem tartja fenn, erről azonban végzést vagy egyéb döntést nem hoz, vagy akár csak egy újabb „tájékoztatást” sem ad a feleknek, a másodfokú eljárás továbbra is akként folyik, hogy a felperes az érvénytelenség kapcsán a szerződés érvényessé tétele iránti kereseti kérelmét tartja fenn.**

Immáron azonban már akként, hogy a kért összeget a DH2 törvényben előírt elszámolásra tekintettel csupán 2.151.261.- forint tőke és járulékai erejéig tartja fenn. **Ez ekkor már a felperes negyedik keresetmódosítása, nagyrészt a másodfokú bíróság felhívására az eljárás ezen szakaszában.**

[26] Alperesek továbbra is előadják ugyan az egyéb érvénytelenségi kifogásaikat is azonban egyéb rendelkezés hiányában annak tudatában, hogy a szerződés érvénytelen. **E helyütt adjuk elő, hogy tulajdonképpen az ebben az időben előterjesztett alperesi kifogásokat – az érvénytelenségre vonatkozó további érvek, kezességi szerződésre vonatkozó érvelés - a bíróság nagy részben figyelmen kívül hagyta, mondván az már meghaladja egy másodfokú eljárás kereteit. Nem „úgy” mint a bíróság „tájékoztatása”, vagy felperes többszöri – jogalapot is érintő! - keresetmódosítása.**

[27] Egyetlenegy új alperesi érvelésnek adott helyt a másodfokú bíróság, ez pedig az alperesek felmondás érvénytelenségére irányuló kereseti kérelme, mivel a DH. törvények a másodfokú eljárás ideje alatt léptek hatályba. Kétségtelen az is, hogy a másodfokú eljárás ideje alatt a szerződés eredeti futamideje is lejárt.

[28] E körben először alperes indítványozók adták elő jogi és számszaki érvelésüket, amelynek alapján álláspontjuk szerint a felmondás érvénytelen. **A bíróság a másodfokú eljárás kereteit immáron sokadszorra túllépve, a felperes részére a Pp. 3.§(3) bekezdése alapján bizonyításra szólította fel. Felperes pedig azt, hogy a felmondás érvényes volt nem tudta bizonyítani.**

[29] Mivel ezt a felperes is felismerte, így a 2020. június 24. napján kelt elkészítő iratában előterjesztett újabb két keresetmódosítást: E szerint „*amennyiben*” a felmondás érvényes, úgy úgy 2.091.714.- forint tőke, „*amennyiben*” a felmondás érvénytelen, úgy 2.237.504.- forint tőke és járulékai megfizetésére kéri kötelezni alpereseket.

Ez felperes ötödik keresetmódosítása a másodfokú eljárásban. Azon túlmenően, hogy felperes már sokadszorra **feltételhez kötött keresetmódosításokat** terjesztett elő, **a kereset jogalapja ismételten megváltozott**, hiszen ezúttal a felmondás érvénytelenségére hivatkozással terjesztette elő felperes a legutolsó kérelmét. **Lényeges, hogy az indítványozó alperesek éppen ezen utolsó kérelem alapján kerültek marasztalásra.**

[30] Alperesek azt is előadták, hogy **a felmondás érvénytelensége esetén az eljárás el sem indulhatott volna**, hiszen a felperes a fizetési meghagyáson a felmondás dátumát jelölte meg, mint a követelés lejárátát. Továbbmenve **az alperesek ezek alapján okot sem adtak a perre**, hiszen több hónap túlfizetésben volt a felmondás napján.

Másodfokú bíróság e körben azzal indokol, hogy „*alpereseket semmi nem zárta el az elől, hogy időközben fizessenek, ezért a perre okot adtak.*”

A bíróság ezen indokolását mindannak tudatában rögzítette, hogy az ügyben egyrészt per volt folyamatban, továbbá a saját megállapítása szerint is a szerződés érvénytelen volt. Az ítélet meghozatalának napjáig legalábbis **a 2014. június 18. napján kelt jegyzőkönyv óta ettől eltérő írásbeli információ nincs. /Ez szóban sem hangzott el./**

[31] Az indítványozói álláspont tehát az, hogy másodfokú bíróságnak a fentebb felsorolt súlyos és az ügy érdemére egyértelműen kiható eljárásjogi hibái folytán egyértelműen sérült a fegyveregyenlőség elve, hiszen a felperesnek tulajdonképpen csak egy első fokú bírósági eljárásban megengedhető jogai érvényesültek másodfokon, ami ugyanakkor az alperesi oldalon tilos volt.

„*Az Alaptörvény-ellenességet megalapozza, hogy fegyveregyenlőség követelménye az előbbiek körében súlyosan sérült a következő indokok miatt önmagában és együttesen értékelve is. „*

Az EJEB Joggyakorlata szerint:

A fegyveregyenlőségnek az eljárások minden szakaszában érvényesülnie kell a Neumeister kontra Ausztria (1986) és a Bönisch kontra Ausztria (1985) ítélet szerint (a konkrét esetben büntetőügyben), s a kontradiktórius eljárás elvének is (a Feldbrugge kontra Hollandia (1986) határozat alapján a büntetőeljárásokban is). „

- Továbbmenve az eljárás egyfokúvá vált, hiszen az érvénytelenséget megállapító álláspontjáról a másodfokú bíróság külön döntést nem – csupán az ítéletben - hozott, ezzel tulajdonképpen a másodfokú eljárást egy teljesen új alapokra helyezve.

- Lényeges, hogy ezen álláspontját a másodfokú eljárás ideje alatt meg is változtatta. Ez esetben az idő múlása is sértette az alperesek tisztességes és hatékony bírósághoz való fordulás jogát is.

„A bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrésztől erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét (Taxquet kontra Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 90.; legutóbb megerősítve: Shala kontra Norvégia, 15620/09.; 2012. július 10.; § 29.).

„Nem tisztességes az eljárás, ha „a kérelmezőkkel az általuk jóhiszeműen és megfelelő gondossággal folytatott eljárás olyan kései szakaszában közölték, hogy keresetük elkésett, hogy az egyszer és mindenkorra megfosztotta őket a jogérvényesítés lehetőségétől” (Yagtzilar és mások kontra Görögország (2001)). Összességében a bírósághoz való jogba nemcsak az eljárás megindításának joga tartozik bele, hanem a jogvita bíróság általi eldöntéséhez való jog is (Kutic kontra Horvátország (2002), Beneficio Cappella Paolini kontra San Marino (2004)), ezt pedig sértheti az eljárás szüneteltetése is (Acimovic kontra Horvátország (2003)).”

-Eljárásjogi szempontból önkényes jogértelmezésnek minősül álláspontunk szerint az is, hogy a másodfokú bíróság felperes folyamatosan feltételhez kötött /ha érvénytelen a szerződés akkor... ,ha érvényes akkor..., ha érvénytelen a felmondás akkor... , ha érvényes akkor.../ és az érvényesíteni kívánt jogot folyamatosan megváltoztató /szerződésen alapuló követelés, szerződés érvényessé tételén alapuló követelés, felmondás érvénytelenségén alapuló követelés, felmondás érvényességén alapuló követelés/ keresetváltóztatásait a rPp. 247.§-ában foglalt kifejezett tiltás ellenére is engedélyezte, nem győzzük hangsúlyozni: legutolsó és egyben ügydöntő módosítást egy már több mint 6 éve folyamatban lévő másodfokú eljárásban!

„Az önkényes mérlegelés a felpereseknek az EJEE 6. cikkét és az Alaptörvény bekezdésében biztosított jogait is sérti Ezzel kapcsolatban merül fel az, hogy ha a bíróság megsérti a Pp. 206. §-ban foglalt mérlegelési és jogértelmezési szabályokat (önkéntesen mérlegel vagy értelmez jogot), akkor megsérti-e a peres félnek a tisztességes tárgyaláshoz való alkotmányos jogát. Ha a bíróság önkényesen mérlegel, vagy értelmez jogot, ugyanúgy nem biztosítja az ügyfél számára a bírósághoz való fordulás alkotmányos jogát, mivel jogellenesen nem vesz figyelembe való tényeket, vagy jogellenesen értelmez jogszabályokat. Az önkényes mérlegelés és jogértelmezés esetén a bíróság kizárja annak lehetőségét, hogy az ügyfél az alanyi jogainak érvényesítése érdekében hatékonyan fordulhasson a bírósághoz illetve, hogy a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. „

[32] Álláspontunk szerint a beadványban felsoroltak egésze vezet a jogerős ítélet alaptörvény ellenességéhez, azzal a külön hangsúllyal, hogy mindezek egy tulajdonképpen általános értékű vagyoni jogi per másodfokú bíróságán, több mint 6 év alatt történtek és az összeghatár miatt a felülvizsgálati kérelem is kizárt.

„Mindezzel is összhangban a tisztességes tárgyaláshoz való jog nem pusztán az ésszerű időn belüli tárgyaláshoz, hanem a tisztességes és méltányos bírói eljáráshoz, bírói vizsgálatához való kitüntetett jogot jelenti a Delcourt kontra Belgium (1970) és a Golder kontra Egyesület Királyság (1975) ügyekben hozott ítéletek szerint is, ennek természetesen része a tisztességes tárgyalás, annak lehetősége is. Régi strasbourgi vita, hogy van-e olyan objektív eljárási időtartam, melynél mindenképpen sérül a 6. cikk, vagy nincs, és mindig csak a bírósági eljárás, bírói mulasztás felróhatóságát kell vizsgálni. „

[34] Összefoglalva tételesen tehát a másodfokú eljárásban az alábbi alapjogi sérelmek állapíthatók meg:

I.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, részelemeként:

- Kellő időben történő hatékony és átlátható eljáráshoz való jog sérelme: a bíróság az eljárás során az ügydöntő anyagi jogi álláspontjáról /érvénytelenség/ érdemi – közbenső döntést – nem hoz, a másodfokú eljárás egészen az ítélethozatalig akként van folyamatban, hogy a bíróság álláspontja szerint a szerződés érvénytelen. Továbbá a tiltott keresetmódosításokkal elhúzódozó idő alatt a bíróság anyagi jogi álláspontja – mint utólag kiderül – megváltozik, azonban még ezt sem tudatja a felekkel.
- Fegyveregyenlőség sérelme: A másodfokú bíróság számtalan alkalommal befogadja – sőt felkéri – a felperes jogalapot is érintő(!) keresetváltoztatását, és amellet , hogy ezt a rPp. tiltja, alperesi oldalról a további érvelést figyelmen kívül hagyja, vagy egyenesen rögzített módon mellőzi. Ez is azonban már csak az ítéletből derül ki.
- Önkényes bírói mérlegelés: A fentiekhez csatlakozóan a bíróság, a másodfokú eljárásra vonatkozó eljárásjogot önkényesen mérlegeli, több alkalommal előnyös helyzetbe hozva ezzel a felperest.

II.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, részelemeként:

- Az eljárás egyfokúvá tétele: a másodfokú eljárásban kerül sor annak megállapítására, hogy a szerződés érvénytelen, ez is csak „tájékoztatásként”, valamint ekkor kerül sor a felperes jogkövetkezmény iránti kérelmének elbírálására. Ugyancsak az eljárás ezen szakaszában kerül elbírálásra a felmondás érvénytelenségének esetleges jogkövetkezménye és az e körben történő bizonyítási eljárás is. A szerződés ilyen szintű „újbolí” anyagi jogi elbírálása álláspontunk szerint messze meghaladja a másodfokú eljárás kereteit, továbbá a teljesen új alapokon nyugvó döntés ellen a feleknek fellebbezési joguk nincs.

[33] Előadjuk még, hogy a támadott bírósági ítélet értelemszerűen **sértette az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdését is (tulajdonhoz való jog), hiszen** a pervesztesség befolyásolta a kölcsönszerződésből fakadó fizetési kötelezettséget, ideértve a perköltség-teljesítési kötelezettséget, a vagyoni hátrány pedig sérti a tulajdonhoz való jogot.

Végül:

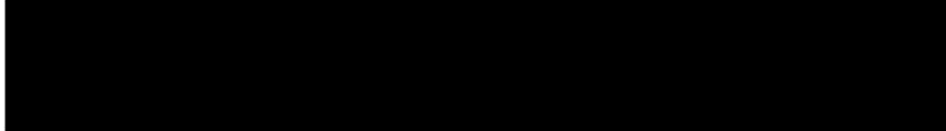
Egyik előbbi alkotmányos megsértett jog szükséges, arányos, objektív, észszerű korlátozása sem merült fel egyik bíróság ítéletében sem, nem mentesül egyik sem az alkotmány sértés alól ezen az alapon sem (Strasbourggi szükségességi-arányossági tesztre utalok).

A tisztességes eljáráshoz való jog csak a tárgyalás nyilvánossága tekintetében korlátozható, ez fel sem merült. A tulajdonhoz való jog adók és közérdekű használat érdekében korlátozható jogszerűen, a kölcsönszerződés szerinti marasztalás összege és a perköltség, a végrehajtási költség nem ilyen. A fogyasztói jogok és a törvény előtti egyenlőség korlátozása lehetséges, de a perben el nem bírált kérdéseken kívüli indokot nem hoztak fel az eljáró bíróságok.

Budapest, 2020. 12.30.

Tisztelettel:

indítványozók

Előttünk, mint tanúk előtt:

A tisztességes eljáráshoz való jog csak a tárgyalás nyilvánossága tekintetében korlátozható, ez fel sem merült. A tulajdonhoz való jog adók és közérdekű használat érdekében korlátozható jogszerűen, a kölcsönszerződés szerinti marasztalás összege és a perköltség, a végrehajtási költség nem ilyen. A fogyasztói jogok és a törvény előtti egyenlőség korlátozása lehetséges, de a perben el nem bírált kérdéseken kívüli indokot nem hoztak fel az eljáró bíróságok.

Kecskemét, 2020. 12.30.

Tisztelettel,

Bercsényi

ügyvédek

Előttünk, mint tanúk előtt: